

ГОЛОВНІ ПРІОРИТЕТИ ЗМІЦНЕННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Фінансово-економічна безпека держави є багатоаспектним явищем, тому обов'язковою умовою стабільного існування держави є періодичний ретельний моніторинг її економічної системи загалом та фінансової системи зокрема. Зауважимо, що підвищення рівня фінансово-економічної безпеки держави вимагає таких дій, які мають включати в себе важливі механізми у сфері різних секторів економіки [1, с. 5; 2, с. 93]. Тому, на наш погляд, головними пріоритетами зміцнення фінансово-економічної безпеки України є:

1. Удосконалення монетарної політики – середнє зниження рівня монетизації економіки, забезпечення потреб економічного зростання шляхом лібералізації природи грошово-кредитної політики, подальше зниження рівня інфляційної динаміки.
2. Удосконалення зовнішньо-економічної політики – детінізація економіки, скорочення відкритості економіки країни шляхом збільшення внутрішнього ринку, профіцит платіжного бюджету по торгівельним операціям, зменшення валового зовнішнього боргу.
3. Удосконалення банківської та грошово-кредитної політики – скорочення долі іноземних банківських установ в загальному обсязі капіталу банківської системи країни, запобігання банкрутства банків та регенерація ліквідності банківського сектору економіки, застосування цільового підходу до випуску грошової маси, підвищення монетизації економіки.
4. Удосконалення державної боргової політики – зменшення загального державного боргу, скорочення зовнішнього та внутрішнього боргу.
5. Удосконалення валютної політики – розробка концептуальних засад валютної політики, що передбачатиме виділення короткострокових та довгострокових цілей її реалізації та формування, зменшення «доларизації» економіки країни, оптимізація будови золотовалютних резервів шляхом нарощення в них частки золота.
6. Регулювання бюджетної політики – реформування бюджетного процесу на різних рівнях, за рахунок застосування програмно-цільових засад діяльності підвищення результативності бюджетних витрат.
7. Удосконалення податкової політики – податкове стимулювання ефективності зайнятості населення, скорочення податкового тиску на вітчизняних виробників товарів та послуг, стимулювання попиту шляхом зменшення податкового навантаження на споживання, раціоналізація побудови податкової системи.

8. Регулювання фондового ринку – здійснення заходів по зниженню системних ризиків при розрахунках за угодами з цінними паперами, здійснення заходів, що будуть сприяти формуванню фінансово надійних вітчизняних зберігачів, які здатні надавати широкий комплекс кастодіальних послуг, підвищення капіталізації та ліквідності організованого ринку цінних паперів.
9. Регулювання страхового ринку – підвищення рівня капіталізації страхових компаній, їх фінансової стійкості, плато- і конкурентоспроможності та інвестиційної привабливості, підтримка дієвості системи антимонопольного законодавства, створення фонду гарантування страхових виплат за договорами страхування.
10. Регулювання корпоративних зв'язків – виразне формулювання прав і обов'язків емітентів та інвесторів шляхом розроблення результативної системи державного регулювання ринків капіталу, посилення контролювання за дотриманням вимог законодавства запобігання шахрайству, узгодження вітчизняного законодавства з міжнародними стандартами і сучасними вимогами розвитку фінансових відносин, підвищення вимог до корпоративного управління.

Отож, у кінцевому підсумку, зазначимо: для забезпечення фінансово-економічної безпеки держави, особливо в умовах розвитку процесів європейської інтеграції, треба реалізовувати заходи, що стосуються підвищення рівня фінансово-економічної безпеки, оскільки її стан є головним критерієм оцінки ефективності державної політики.

Література:

1. Луцик–Дубова Т.О. Основні пріоритети зміцнення фінансової безпеки України / Т.О. Луцик–Дубова // Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. – Серія: Економічні науки. – 2012. – Вип.22. – Ч. II. – С. 1–7.
2. Лазарева А.П. Фінансова безпека країни: загрози та основні напрями зміцнення / А. П. Лазарева // Вісник Приазовського державного технічного університету. – Серія: Економічні науки. – 2014. – Вип. 27. – С. 88–94.